

op til Overvejelse af Ministeriet, der bl. a. var inde paa Tanken om at udvide Jydsk Hypothekforenings Laanemraade til de nævnte Ejendomme. Efter Forhandling med de interesserede Parter kom man imidlertid til det Resultat, at det vilde være mest hensigtsmæssigt at genaabne Jydsk Landhypothekforening for Udlaan i Grundejendomme — det vil sige Ejendomme uden Avlsbrug eller med ringe Avlsbrug — inden for dens tidligere Virkefelt. Foreningen vilde derved blive i Stand til at udnytte sit Administrationsapparat bedre, og den havde i Aarene efter 1931 været Genstand for en fremadskridende Konsolidering, takket være hvilken der pr. 31. Marts 1937 over for en Kasseobligationsgæld paa 27 757 000 Kr. stod Reserve- og Sikringsfonds til et samlet Beløb af 7 217 886 Kr.

Allerede i Henhold til Lov af 8. December 1933 om Administrationen af Jydsk Landhypothekforening (Aarbog 1933—34, Side 198) var Indenrigsministeren bemyndiget til at godkende, at Udlaansvirksomheden genoptoges i en ny Afdeling. Skulde Bestemmelsen herom kunne faa praktisk Betydning, maatte der dog foretages enkelte Ændringer i den nævnte Lov.

Bl. a. ansaa man det for paakrævet, at ikke blot den nye Afdelings, men ogsaa de ældre Afdelingers Kasseobligationer blev *optaget til Notering* paa Københavns Børs, ligesom de sidstnævnte tidligere havde været det. Men dette stødte paa den Vanskelighed, at Loven af 1933 aabnede Mulighed for en Nedsættelse af Renten af Kasseobligationer, henhørende under Foreningens 2.—5. Afdeling, hvis den paagældende Afdelings Reserve- og Administrationsfond trods Overførelser fra Risikoudligningsfonden eller fra Laantagernes Afdragsydelse sank under 5 pCt. af Kasseobligationsgælden. Reelt tillagde man efterhaanden ikke denne Bestemmelse stor Betydning, men den berøvede alligevel de paagældende Obligationer deres Karakter af ubetinget fast forrentede Værdipapirer og maatte derfor ophæves, hvis Obligationerne skulde kunne optages til daglig Kursnotering.

Endvidere var det en nødvendig Forudsætning for Afsetningen af den nye Afdelings Obligationer, at der stilledes en vis *Sikkerhed* for disse. Den sædvanlige Fremgangsmaade, hvorefter en ny Afdeling støttes af en ældre ved Indførelse af fælles solidarisk Ansvar for begge Interessenter i den første Tid, lod sig ikke anvende her, og en særlig Ordning maatte derfor træffes.

Med Henblik herpaa fremsatte Indenrigsministeren den 3. December 1937 i Folketinget et Lovforslag, som gennemførtes *uændret* og enstemmigt, idet dog Det frie Folkepartis og Retsforbundets Medlemmer afholdt sig fra at stemme.